

det jo sådan, at børnene, selv om de er meget kede af det, føler, at de bliver nødt til at gøre noget ved det, fordi det bliver for groft. Jeg ser i princippet ikke den voldsomt store forskel mellem at prøve at regulere det her og så det, vi har reguleret på ægtefælleområdet.

For jeg må stadig væk gå ud fra, selv om fru Tove Fergo ikke klart har sagt det, at fru Tove Fergo er enig i, at det dér med et par lussinger til hustruen – det er ikke i orden, vel?

Tom Behnke (FP):

Der skal ikke være tvivl om, at det her spørgsmål er utrolig svært. Det er utrolig svært at lægge sig præcis fast på, hvor vi skal sætte grænserne i lovgivningen, og hvordan lovgivningen juridisk skal være udformet, for at vi opnår det, som vi gerne vil opnå.

Jeg synes bestemte ikke, at debatten er blevet nemmere af, at formanden for Børnerådet, Frode Mulkjær, har været ude og sige, at det er helt urimeligt, at det er tilladt, at man må banke og tærse sine børn – og det var rent faktisk det, der blev sagt, da jeg sad og lyttede radio i går – og jeg synes, at når man bruger den form for formuleringer, så giver man udtryk for, at det må man gerne i dag. Det må man jo ikke.

Det er klart, at hvis Børnerådet tror, at lovgivningen er sådan indrettet i dag, hvis det er forudsætningerne for rådets handlinger, så bliver resultatet heller ikke det helt rigtige. Det synes jeg er lidt synd. Børnerådet skal have meget ros for meget af det arbejde, som de går og laver, men de skal også have den kritik, de fortjener, når de skævvrider en debat, som er så vigtig, som denne her debat i virkeligheden er.

Jeg kunne godt savne i SF's forslag her, at det var ridset op, hvordan retspraksis sådan nogenlunde er i dag, eller at der i hvert fald var givet nogle eksempler, så man kan forholde sig til det. Hvordan er retspraksis i dag?

Men jeg synes, SF kommer for nemt om ved at få skitseret, hvordan SF mener det skal være fremover. Hvor skal grænsen gå fremover? SF skriver på side 3 i bemærkningerne:

»Hvis det er Folketingets holdning, at revselsesretten skal afskaffes, skal dette præciseres i lovgivningen. For at undgå, at der fortsat eksisterer en gråzone for straffri revselse, og for at undgå, at domstolene skal lægge antallet, hårdheden og placeringen af slag til grund for vurdering og strafvurdering, ville det mest hensigtsmæssige være helt at afskaffe revselsesretten. Det ville fjerne enhver tvivl hos såvel forældre som myndigheder ...«

Så er spørgsmålet: Er det det, der ligger bag den juridiske formulering af paragrafferne, at vi helt ophæver revselsesretten? Og hvad er så revselsesretten? Hvornår går man fra opdragelse til revselse og derfra over til, at der er tale om vold? De gråzoner vil vel altid være der. Eller skal det forstås bogstaveligt, som det står her, og som jeg citerede, at det er antallet, hårdheden og placeringen af slag, der skal lægges til grund, altså således, at det kun er slag, der fremover skal være forbudt, men at anden form for revselse skal være tilladt?

Jeg synes, det er ret væsentligt for, at vi kan forholde os nogenlunde konstruktivt til dette forslag, at vi ved, hvad det er, SF mener med den formulering, man har brugt.

Der skal ikke være tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet er imod vold. Vi er imod, at man slår sine børn. Vi mener ikke, det bør være nødvendigt, at man slår sine børn. Men der skal også være rimelige rammer for opdragelsen. Der har været nævnt eksempler tidligere på dagen på, at der kan være situationer, hvor barnet pludselig handler, og hvor man er nødt til at gribe ind og sørge for, at det stopper: barnet, der er på vej ud på gaden og er ved at blive kørt over, el.lign. Der kan man jo ikke sætte sig ned og lave en eller anden basisgruppe og begynde at diskutere tingene; det er ligesom lidt ude af proportioner at gøre det i hvert fald. Dér er man nødt til at gribe ind, og hvis der så er en forælder, der bliver opskræmt og bange over, at barnet pludselig har sat retningen mod gaden, og så giver barnet en endefuld eller tager hårdt fat i armen, ja, så vil jeg i hvert fald ikke bebrejde den forælder det.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi ikke får lavet en lovgivning, hvormed vi sætter børnene op imod forældrene. Jeg vil opfordre Børnerådet til, at man er opmærksom på, at man kan risikere at gøre det ved det arbejde, man laver, som jeg i øvrigt synes er ganske godt. Man skal være opmærksom på, hvad det er, man siger, og hvad det er, man gør, så man ikke kommer til at sætte børnene op imod forældrene, for så får vi virkelig en problematisk situation ud af det. Det her er en hårfin balance.

Det er da muligt, at domstolene er lidt for lempelige i deres domsafsigelser. Det er muligt, og det vil jeg godt være med til at diskutere; men at det så skal føre til, at vi fuldstændig afskaffer revselsesretten, mener jeg til gengæld ikke, og det er også årsagen til, at vi ikke kan støtte SF's forslag.